

λάλει· ἐπὶ δύο ἡμέρας. Οὐδέποτε ἔπαυσε τοῦ νὰ καλῇ τὴν Ἰωάνναν. Εἰς μὲν τῇ ἔθετον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν πενία πὰ γου εἰς τὸ στόμα· οὐδὲν ἠδύνατο νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Κατὰ τὰ φαινόμενα εἶχεν ἐπέλθει ὁ πυρετός. Τέλος ἐδοκίμασε καὶ τὴν τελευταίαν κρίσιν ἐπιθύρῃσεν ἀπαξ ἔτι. Διψῶ... Ἰωάννα, σπεῦσον... φέρε μου ὕδωρ... Μετὰ ἐνλεπτόν δὲν ὑπῆρχε πλέον...

— Ὁ πατὴρ δὲν εἶχεν ἔτι τελειώσει τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἐξηκολούθησεν ἡ ἀγαθὴ γυνὴ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἡ Ἰωάννα ἐπεσεν ἀναίσθητος· εἰς τὰς ἀγκάλας μας. «Αἰ κύριε, ἂν ἐβλέπετε τὴν ἀπελπισίαν, ἥ τις τὴν κατέλαβεν, ὅτε μετὰ τίνος ὥρας συνῆλθεν... Ἐν τούτοις ἡ νύξ φαίνεται ὅτι τὴν ἐπράυνε... Τὴν πρῶταν ἐνεδύθη χωρὶς λέξιν νὰ προσέρῃ, ἔλαβε δύο ἀπὸ τὰς στάμνους ἐκεῖνας, μὲ τὰς ὁποίας ἀναβιβάζομεν τὸν μηλίτην ἀπὸ τὸ ὑπόγειον καὶ διηυθύνθη εἰς τὴν θύραν. Ποῦ πηγαίνεις, παιδί μου;» τὴν ἠρώτησα. — «Μητέρα, ἀπεκρίθη, δὲν θὰ φέρω κρασί εἰς τοὺς θεριστάς;» Εἰσήλθεν. Ὁ καιρὸς ἦτο ὥρατος. «Ἄλλως τε διατί νὰ τὴν ἐμποδίσω; Τὴν ἠκολουθεῖν μακροῦθεν... Ὑπῆγεν εἰς τὸν ἀγρόν, ὅστις ὀρίζει τὴν ὁδὸν τοῦ Γράντζ, ἔστη πρὸς στιγμὴν εἰς τὸ μέρος, ἔνθα εἶχε συνομιλήσει μετὰ τοῦ Βαλεντίνου τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεώς του καὶ ἐπανῆλθεν τόσον ἡρεμῶς, ὥστε μὴ εἶχε συμβῆ τι. Ἀλλά, τὴν ἐπαύριον, ἐπέστρεψεν ἐκεῖ κάτω καὶ σήμερον ἀκόμη, καθὼς ὅλας τὰς ἡμέρας ἐδῶ καὶ δύο μῆνες πηγαίνει νὰ φέρῃ οἶνον εἰς τοὺς θεριστάς.

— Τότε, ἡ δυστυχής.....

— Εἶνε τρελλή, καλέ μου κύριε, συνεπλήρωσεν ἡ δύστηνος μήτηρ ὁλοῦζουσα.

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν)

James Desportes

ΔΕΝ ΜΕ ΓΝΩΡΙΖΕΙ!

«Σὺ τὰ ξένα ἐρύγω καὶ πιστός 'ς ἐσέ ξαναγυρίζω»
Περὶ νὰ ἴδῃ ἂν μ' ἀγαπᾷς, ἂν μὲ θυμᾷς, ἀκόμη.
Πλὴν, φεῖ! Τὰ γαῖλῃ σου ψυχρὰ μούλιν «Δὲν σε γνωρίζω!»
Ἄν νὰ σ' ἀρπάξαν τὴν καρδίαν, νὰ σοῦ κλέψαν τὴ γνώμην.

Δὲν μὲ γνωρίζεις! Ὅμοις τί τὰ μάτια σου ἐπάβαν;
Καὶ φάγονται μὲς τὰ μάτια μου ἄν καὶ νὰ γυρεύουν;
Μὴ τὰ βροτῶν ἂν σ' ἀγαπᾷ; Ποιὸς εἶμαι; μὴν ἐμάθαν;
Ἄν μὴ, εἰπέ τους εἰμ' ἐγώ, κ' ἐκεῖνα σὲ λατρεύουν...

Δὲν μὲ γνωρίζεις! Τὴ σκληρὴ! Μὰ, φάξε τὴν καρδίαν σου.
Ἐνα πρὸς ἓνα τὰ παλὰ γὰ γυρίσῃς τῆς εὐλίας;
Καὶ ἄν μ' εὐρῇς πόσον, ἰδέ, σκληρὸ εἶν' ἡ ἀπονία σου!
Καὶ τότε ἂν θέλῃς, ἂν βιάσῃς, μὲ ψυχρὰ ξαναμίλα!...

Δὲν μὲ γνωρίζεις! Ἀγέ! σκληρὴ, σκληρὴ πῶς μ' ἀπὲ πίκεις!
Καὶ ἀπέτομ' ἂν ἐβῇ καιρός, ποῦ νὰ μ' εὐρῇς θελήσης;
Ἡ μὲ χαμῶγελὸ νὰ ρθῇ; νὰ πῇς πῶς μὲ γνωρίζεις;
«Δὲν σε γνωρίζω!» νὰ σοῦ πῶ, «Καὶ νὰ μὲ λησμονήσῃς!»

Τέτις

ΠΩΣ ΑΜΕΙΒΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΚΡΑΤΩ!

Ἐν τῇ Ἀργεντιανῇ Δημοκρατίᾳ ἡ βουλευτικὴ ἡ νομοθετικὴ σύνοδος διαρκεῖ πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου, πᾶν δὲ μέλος αὐτῆς λαμβάνει 25,000 φράγκα κατ' ἔτος.

Εἰς τὸ Βέλγιον οἱ γερουσιασταὶ δὲν ἀμειβονται· μόνον οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσι 105 φρ. καθ' ἑβδομάδα διαρκείας τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας. Τῆς συνόδου ἡ διάρκεια δὲν ὑπερβαίνει τὰς 40 ἡμέρας, ἡ δὲ ἑναρξίς γίνεται τὴν δευτέραν Πέμπτην τοῦ Νοεμβρίου.

Εἰς Βραζιλίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν ἀνέρχεται εἰς 60, ἕκαστος τῶν ὁποίων λαμβάνει 22,500 φρ. κατ' ἔτος, ἐν ᾧ οἱ βουλευταὶ συμποσούμενοι εἰς 125 λαμβάνουσιν ἐτήσιον μισθὸν 15,000 φρ. ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων. Ἡ διάρκεια τῆς νομοθετικῆς περιόδου ἐν Βραζιλίᾳ εἶνε 4 μῆνες ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 3ης Μαΐου.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ γερουσιασταὶ ἀνέρχονται εἰς 300· ἡ ἀμειβὴ ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἶνε 15,000 φρ. ἐτησίως, ἐν ᾧ ἡ ἐτήσις ἐπιχορήγησις τῶν 284 Ἀντιπροσώπων τῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ